

νά μποῦν στὸ terrain διὰ τὸν φόβον ἀναποφασίστων ἀπεισῶν, τὸν περιμέτρουν
νά τοῦ φορέσουν τὸ πανηγύρι τῶν καὶ νά τὸν οὐραγῶν

© 1917

Μὲ λύπη μὲν βλέπω πῶς δὲν μποῦν νά καταχρησθῶ περισσότερο τῆς
φιλοστονίας τοῦ ἀγαπητοῦ

Ἡμερολογίου καὶ ἀναγκα-
στοί να σποματῆσαι, ἀν
καὶ δὲν θὰ ἴσῳ οὐλοῦντι-
σὸν ἐνδοσφύροισι ἢ πε-
τρασι τῶν ἄλλων κα-
ριτωῶν Τοῦ σκί, τῶν
ἰσοπῶν ἀγόνων, τῶν
καυτῶν de luses κλπ.

Ἐάν ἀπο τὴν ἀμεγῆ
μοῦ εἰρήσῃ δὲν κατώ-
θισαι νά δώσω μιὰ μικρὴ
ἴδω καὶ ζωητῶ τῆς Ἑλ-
βετίας τῆς τοῦ ἀνογεῶ-
στος τοῦ Ἡμερολογίου,
τοῦ σφουλετῶ νά πε-
ταχῶν μιὰ στιγμή μόνου

« Ἐξῆθαδε πρῶτος »

τοῦς ὡς τὴν Ἑλβετία, ὅπου ἀναμφύβολοι θὰ εὐχαριστηθῶν καὶ περισσό-
τερο ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσι τῆς παρουσίης μου.
Τοῦς τὸ βεβαιῶ. *

Ἦάγρα 21 Νοεμβρίου 1917

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΡΑΝΟΣ

— — — — —

== ΒΑΚΧΙΚΟ ==

Στὸ τραπέζι εἶν' ἀδειανὸ
τὸ κρουστάλινο ποτήρι.
Ἔλα στὸ τρισμάκβριον,
ψυχὴ μου, πανηγύρι.

Καλεστὲς καὶ κεραιστὲς
οἱ ἄλικοι τῆς σάφκας πόθου.
— Κι' ἀπ' τὴν Ἀριάχη Θύμῃσι
τὰ ὑφάδιά της νά κλώθει —

• Θὰ μεθύσεις μὲ κρασί
μπροῦσσο, καὶ μὲ ποθονέρι

Ἀθήνα 30 τοῦ Θεριστῆ

καὶ θὰ δῆς πῶς θὰ τρέμουγε
κι' οἱ καλαμιτὲς στ' ἀγέρι,

καὶ στὸν πόθο τὸν ἀπὸ
τῶν φιλιῶν του, πῶς πλαραῖζουν.
— Ἔτσι καὶ μὲς τῆς ζήσης μας
οἱ ψυχὲς μας ταριάζουν. —

Κι' ὅταν θὰ μεθύσεις πῶς
καὶ στὸ βροῦσο θὰ κολήσεις,
μὲ τὴ φωνὴ τοῦ Σόμπλιαντος
ἐλα νά μοῦ μιλήσεις

ΚΩΣΤΗΣ ΒΕΑΜΥΡΑΣ